

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U SPLITU
Put Supavla 1

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Upravni sud u Splitu, po sutkinji toga suda Mireli Valjan-Harambašić, te Milki Škaro Grozdanić, zapisničarki, u upravnom sporu tužitelja [redacted] protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, radi rješavanja spora između korisnika i davatelja poštanskih usluga, nakon usmene i javne rasprave, zaključene 12. prosinca 2019., objavom odluke temeljem čl. 61. st. 5. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10, 143/12, 152/14, 94/16 i 29/17), 19. prosinca 2019.,

presudio je

Poništava se točka 2. izreke odluke tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Klasa: UP/I-344-08/19-02/144, Urbroj: 376-04-19-4 od 19. srpnja 2019. i u navedenom dijelu predmet se vraća na ponovni postupak.

Obrazloženje

Osporenom odlukom tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Klasa: Klasa: UP/I-344-08/19-02/144, Urbroj: 376-04-19-4 od 19. srpnja 2019. u točki 1. izreke odbijen je kao neosnovan zahtjev za rješavanje spora ovdje tužitelja s davateljem poštanskih usluga HP-Hrvatska pošta d.d., Zagreb, Jurišićeva 13, u vezi s rješavanjem prigovora zbog neobavljene ugovorene usluge uručnja preporučene pošiljke broj: [redacted] dok je pod točkom 2. izreke u ostalom dijelu zahtjev za rješavanjem spora korisnika poštanskih usluga odbačen kao nedopušten.

Tužitelj je podnio tužbu osporavajući zakonitost točke 2. izreke odluke tuženika, osporavajući zakonitost iste u navedenom dijelu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Tužitelj u tužbi u bitnom navodi da je tuženik odbacio kao nedopušten zahtjev tužitelja za poništenjem odgovora Povjerenstva za pritužbe potrošača pri Hrvatskoj pošti (u nastavku: Povjerenstvo) br. DP-07-016739/19 od 15. svibnja 2019. i za dostavom dokumentacije temeljem koje je Hrvatska pošta (u nastavku: HP) provela svoj interni postupak u ovoj pravnoj stvari, na osnovu obrazloženja sa treće stranice pobijane odluke prema kojem tuženik, u postupku donošenja svoje odluke o rješenju spora prema čl. 55. Zakona o poštanskim uslugama (u nastavku: ZUP), nije nadležan za poništavanje predmetnih odluka HP-a. Ističe da u čl. 55. ZPU-a nigdje ne piše da je tuženik nadležan ili da nije nadležan za poništavanje nekog pravnog dokumenta HP-a, bez obzira na to nalazi li se on ili se ne nalazi u postupku donošenja neke svoje odluke o rješenju spora (između davatelja poštanske usluge i korisnika te usluge).

Pri tome tužitelj upućuje na odredbu 59. st. 1. ZPU-a, kojom je propisano da je tuženik nadležan za provođenje inspekcijskog nadzora nad cjelokupnom primjenom ZPU-a, što znači da u slučaju kršenja neke odredbe ZPU-a tuženik mora reagirati i djelovati po službenoj dužnosti u svrhu uklanjanja nepravilnosti, sukladno čl. 60. st. 1. točkama 6. i 10. ZPU-a. Osim toga, tužitelj u svom zahtjevu tuženiku za rješavanje spora uopće nije zatražio poništenje odluke HP-a nego odgovora Povjerenstva, pa je odluka tuženika u odnosu na odluku HP-a nezakonita, pogotovo zbog činjenica da HP tijekom ovog predmetnog postupka nije donijela nikakvu odluku nego je donijela odgovor ili dopis br. HP-05/12/2/1-10244/19 od 3. travnja 2019. Navodi i da se tuženik nije očitovao na sasvim legitimni i opravdani zahtjev tužitelja za dostavom dokumentacije (temeljem koje je HP obavila svoj interni postupak u ovoj pravnoj stvari), nego je prisilno povezo sa odbacivanjem zahtjeva za poništenjem predmetnog odgovora Povjerenstva, što također predstavlja nezakonito postupanje, budući da dostava tražene dokumentacije HP-a nema nikakvu pravnu povezanost sa traženim poništenjem predmetnog odgovora Povjerenstva. Predlaže da Sud poništi točku 2. izreke odluke tuženika od 19. srpnja 2019.

Tuženik je u dostavljenom odgovoru na tužbu naveo kako smatra da je tužba neosnovana što detaljno obrazlaže u nastavku odgovora na tužbu. Tužitelj u bitnom navodi, kako je tuženik svojom nezakonitom odlukom neopravdano odbacio njegov zahtjev kao nedopušten. Tužitelj smatra kako je njegov zahtjev, kojim traži poništenje odgovora Povjerenstva br. DP-07-016739/19 i dostavu dokumentacije temeljem koje zainteresirana strana HP-Hrvatska pošta d.d., Zagreb, Jurišićeva 13, provela svoj interni postupak, dopušten, budući da odredba čl. 55. Zakona o poštanskim uslugama („Narodne novine“, broj: 144/12, 153/13 i 78/15, dalje: ZPU-a) ne sadrži odredbe o nadležnosti i obzirom na činjenicu, da on u svom zahtjevu nije zatražio poništenje odluke HP-a, već odgovora Povjerenstva. Tužitelj ističe, kako je tuženik sukladno odredbama članka 59. ZPU-a nadležan za obavljanje inspekcijskog nadzora nad cjelokupnom primjenom ZPU-a i da obzirom mora reagirati po službenoj dužnosti u svrhu otklanjanja utvrđenih nepravilnosti, prema kojem je poštanska usluga samo ona usluga koja se sastoji od četiri elementa prijema, usmjeravanja, prijenosa i uručenja poštanskih pošiljaka, te budući da su svi elementi izvršeni u konkretnom slučaju, radi se o cjelovito obavljenoj poštanskoj usluzi.

Tuženik prvenstveno ističe kako je u provedenom upravnom postupku utvrdio sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog upravnog akta, poštujući pri tome načelo zakonitosti iz čl. 5. ZUP-a i načelo utvrđivanja materijalne istine iz čl. 8. ZUP-a te da je osporavana odluka u svemu obrazložena i u skladu s odredbom čl. 98. st. 5. ZUP-a.

U konkretnom slučaju, na temelju spisu priložene dokumentacije, tuženik je utvrdio kako je zainteresirana osoba HP-a u provedenom postupku postupila sukladno odredbi čl. Zakona o poštanskim uslugama (Narodne novine, broj: 144/12, 153/13 i 78/15, dalje: ZPU-a). Tuženik ističe kako je odredbom čl. 7. stavka 55. ZPU-a određeno da tuženik donosi odluku o rješenju spora iz stavka 1. istog članka u vezi s rješavanjem prigovora iz članka 54. ZPU-a, a koji se može podnijeti u slučaju gubitka poštanske pošiljke, prekoračenja roka za prienos i uručenje poštanske pošiljke ili u slučaju kada davatelj poštanskih usluga nije obavio uslugu ili je nije obavio u cijelosti. Odlukom tuženika, utvrđuje se da je zahtjev korisnika osnovan i dopušten, odlukom tuženika utvrđuje se odgovornost davatelja i potencijalna naknada štete. Za slučaj da je tijekom provedenog postupka utvrđeno kako je zahtjev korisnika nepravovremen, izjavljen od neovlaštene osobe ili kada je podnesen iz razloga koji nisu propisani odredbom čl. 54. ZPU-a, zahtjev korisnika se odlukom tuženika odbacuje kao nedopušten. U konkretnom slučaju, tuženik je u provedenom postupku utvrdio kako je dio zahtjeva tužitelja koji se odnosi na dokazivanje kako je u konkretnom slučaju Povjerenstvo radi zataškavanja nezakonitog postupanja HP-a, nezakonito provelo interni postupak i radi kojeg dokazivanja, tužitelj zahtjeva dostavu cjelokupne dokumentacije, na osnovu koje je HP-

e proveo svoj interni postupak, nedopušten, obzirom da je isti podnesen iz razloga koji nisu propisani odredbom članka 54. ZPU-a. Nastavno na navedeno, tuženik ističe kako bi predmetni zahtjev tužitelja, eventualno mogao biti razlog za pokretanje postupka inspekcijskog nadzora, sukladno odredbama čl. 59. ZPU-a. U predmetnom slučaju obzirom da je tuženik utvrdio da je predmetna pošiljka, koja u naravi predstavlja običnu preporučenu pošiljku, uredno uručena tužitelju sukladno odredbama čl. 37 ZPU-a, proizlazi kako je HP postupila u skladu s odredbama ZPU-a i Općih uvjeta, slijedom čega proizlazi kako u konkretnom slučaju nije bilo pravne osnove za usvajanjem zahtjeva tužitelja niti za provođenjem inspekcijskog nadzora sukladno odredbama čl. 59. ZPU-a. Slijedom svega navedenog, tuženik smatra da je osporavana odluka zakonita. Predlaže da sud temeljem čl. 57. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10, 143/12, 152/14, 94/16 i 29/17) odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Sud je 12. prosinca 2019. održao javnu raspravu, te je strankama, u skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10, 143/12, 152/14, 94/16 i 29/17- dalje: ZUS-a) dana mogućnost izjasniti se o zahtjevima i navodima drugih stranaka te o svim činjenicama i pravnim pitanjima koja su predmet upravnog spora, na koju raspravu je pristupio tužitelj, dok na istu nije pristupio uredno pozvani tuženik, stoga je Sud sukladno ovlaštenju iz članka 39. stavak 2. ZUS-a raspravu održao u odsutnosti uredno pozvanog tuženika.

Sud je izveo dokaze uvidom u svu dokumentaciju koja se nalazi u spisu upravnog postupka u kojem je doneseno osporeno rješenje, te uvidom u dokumentaciju koja se nalazi u spisu upravnog spora. Stranke nisu imale daljnjih dokaznih prijedloga.

Na temelju razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja, sukladno odredbi članka 55. stavak 3. ZUS-a, ovaj Sud utvrdio je da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan.

Tužitelj je u zahtjevu za rješavanje spora podnesenom tuženiku 18. lipnja 2019., povodom odlučivanja o prigovoru zbog neobavljene ugovorene usluge uručjenja preporučene pošiljke broj: [REDACTED] zatražio i poništenje odgovora Povjerenstva i dostavu cjelokupne dokumentacije na osnovu koje je HP provela interni postupak u predmetnom postupku.

Odredbom članka 98. stavkom 5. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj: 47/09 - dalje: ZUP-a), propisano je da obrazloženje sadržava kratko izlaganje zahtjeva stranke, utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni pojedinih dokaza, razloge zbog kojih nije usvojen koji od zahtjeva stranaka, razloge donošenja zaključaka u tijeku postupka te propisi na temelju kojih je riješena upravna stvar. Kad žalba ne odgađa izvršenje rješenja, obrazloženje sadržava i pozivanje na zakon koji to propisuje.

Tuženik je u odnosu na točku 2. izreke rješenja kojom je odbio dio zahtjeva tužitelja, koji se dijelom odnosi i na traženje dostave cjelokupne dokumentacije temeljem koje je HP provela interni postupak naveo da nije nadležan za poništavanje predmetnih odluka HP, te je u tom dijelu odbacio zahtjev pozivom na odredbu članka 41. stavak 2. ZUP-a.

U odnosu na točku 2. izreke odluke kojom je odbačen prijedlog tužitelja za dostavom tražene dokumentacije, Sud ističe da se tuženik isključivo pozvao na odredbu članka 55. ZPU-a, ali se uopće nije očitovao na predmetni dio zahtjeva kojim je tužitelj tražio dostavu dokumentacije temeljem koje je HP provela interni postupak, radi čega zakonitost odluke u navedenom dijelu nije moguće ispitati, jer ista nije sukladna odredbi članka 98. ZUP-a i članka 55. stavak 8. ZPU-a, kojom je propisano da odluka Agencije mora biti podrobno obrazložena.

Slijedom navedenog, a budući da osporena odluka tuženika u navedenom dijelu nije zakonita, valjalo je, na temelju odredbe članka 58. stavka 1. ZUS-a, odlučujući u granicama

tužbenog zahtjeva sukladno članku 31. stavkom 1. ZUS-a, poništiti točku 2. izreke odluke tuženika, s tim da je predmet bilo potrebno vratiti tuženiku na ponovni postupak.

U ponovnom postupku tuženik je dužan ponovno odlučiti o navedenom dijelu zahtjeva tužitelja, pri čemu će odluku valjano obrazložiti, pridržavajući se pritom pravnih shvaćanja i primjedaba ovog suda, u skladu s odredbom članka 81. stavka 2. ZUS-a.

U Splitu, 19. prosinca 2019.

SUTKINJA

Mirela Valjan-Harambašić, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nije dopuštena žalba na temelju odredbe članka 66.a stavka 1. ZUS-a.

Za točnost otpravka-ovlašteni službenik

Milka Škaro Grozdanić
Milka Škaro Grozdanić

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno:	14.1.2020. 8:52:29	
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.	
034-07/19-01/130	376-08	
Uredžbeni broj:	Pril.	Vrij.
437-20-6		0

